

4. Нина Нильсен Блогер розоблачила производителя косметики из Чебоксар от 30.07.2019 в рубрике Происшествия // [Электронный ресурс]. Режим доступа: <https://newsland.com/user/2745355913/content/bloger-razoblachila-proizvoditelia-kosmetiki-iz-cheboksar/6828218>

СУЧАСНЕ СУСПІЛЬСТВО: ДО ПИТАННЯ САМОВИЗНАЧЕННЯ ЛЮДИНИ

Чістякова І. М., Іванова С.

Проблема самовизначення людини належить до так званих вічних світоглядних проблем, оскільки кожна свідомою людиною на певному етапі свого життєвого шляху неминує постає перед питанням «хто я?». І та обставина, що людина може володіти уявленням про своє Я, вважав І. Кант, безмірно підносить її над усіма іншими істотами, що живуть на землі.

Самовизначення людини - це процес і результат визначення нею самої себе через усвідомлення свого місця в світі, становища і ролі в суспільстві, призначення в житті з метою саморегуляції своєї діяльності і вироблення адекватного ставлення до оточуючої дійсності, інших людей і самої себе.

Здатність людини до самовизначення дозволяє їй краще адаптуватися до умов свого життя і оточуючого середовища, гармонізувати свої відносини з природою, суспільством, іншими людьми і самою собою, свідомо регулювати і контролювати свою діяльність з урахуванням загальних законів буття і особливостей, зовнішніх і внутрішніх змін свого існування, поточних і віддалених (кінцевих) цілей своєї діяльності, індивідуальних і суспільних інтересів тощо.

У традиційному суспільстві, де зміни відбувалися дуже повільно, а людина все своє життя залишалася в одній місцевості і належала до якоїсь однієї спільноти, її самовизначення відбувалося порівняно легко. У сучасному ж - дуже динамічному суспільстві з усе зростаючою соціальною мобільністю і взаємодією різних культур - проблема самовизначення людини значно ускладнюється і стає все більш актуальною.

Зростання взаємозалежності сучасного людства, глобалізація всіх сфер суспільного життя, прискорення темпів суспільного розвитку і соціальної мобільності призвели до того, що сучасна людина постійно знаходиться в міжкультурному середовищі, є об'єктом-суб'єктом взаємодії різних культур. У цих умовах втрачає свою дієвість традиційна соціалізація індивідів, яка зазвичай здійснювалася шляхом передачі від покоління до покоління певних

норм, цінностей, ідеалів тощо якоїсь «свої» (наприклад, етнічної або національної) монокультури.

Об'єктивною передумовою самовизначення людини є її реальна «включеність» (належність) як елемента в цілісні утворення або системи різного рівня складності, чим визначаються її певні «системні якості» і функції, які не можуть бути їй притаманні поза цими системами. Як такі системи виступають і Космос, і Сонячна система, і Земля і біосфера, і людство в цілому, і різні людські

спільноти, і різні культури тощо. Відповідно з цим виділяються й різні види самовизначення людини: як космо-планетарної істоти, як елемента екосистеми Землі, як частинки біосфери (живої істоти), як представника людства і біологічного виду *homo sapiens*, як члена різних людських груп і спільнот (демографічних, етнічних, соціальних, культурних та інших об'єднань і груп).

Для більш адекватного самовизначення людині необхідно усвідомлювати свою одночасну належність до різних спільнот і груп, вміти співвідносити їх між собою, ієрархізувати їхні інтереси і цілі. Абсолютизація ж лише якихось окремих з них (наприклад, класових, партійних, національних чи конфесійних) збіднює багатомірність людини, сприяє формуванню в неї таких негативних властивостей, як етноцентризм, ксенофобія, упередженість, фанатизм тощо, які заважають забезпеченню толерантності та збереженню миру і злагоди в суспільстві.

-
1. Соціологія : навчальний осібник для студентів вищих навчальних закладів/ за заг. ред. В. І. Докаша. – Чернівці: ЧНУ, 2012. – 448 с.
 2. Теория общества. Сборник. / Под общ. ред. А.Ф. Филиппова. – М., 1999. – 416 с.

МОТИВАЦІЯ ДО НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА

Степаненко К., Шевченко Б. Г.

Мотивація – це теоретична концепція, що використовується для пояснення ініціації, напрямку, інтенсивності, наполегливості, цілеспрямованої поведінки [1]. Ступінь навчальної активності студента є наслідком сильної або слабкої мотивації навчання.

На сучасному етапі соціально-економічного розвитку суспільства виникає проблема підвищення ефективності навчальної діяльності на всіх рівнях